

Her hvor det gælder den samlede Rigsdag, hvor det gælder om at forevige Vedtagelsen af Grundloven af 5. Juni 1915, synes jeg, at netop Rigsdagen bør skønne, og naar vi ikke forlanger Skønnet udbrædt videre end til denne ene Væg i Christiansborg Slot, men overlader alt det øvrige til alle de upartiske, kunstnerisk udviklede Mennesker, maatte de efter min Mening kunne nøjes med det. Det kunstforstandige Skøn har jeg altsaa ikke den Fidus til, som i alt Fald nogle af de ærede Medlemmer har. Jeg har set, hvorledes det har lagt sig i høj Grad paa tværs af den nuværende Bygmester paa Christiansborg. De har maaske nok nu skreget sig hæse, de der mente at være upartiske, kunstnerisk uddannede til at skønne om selve Slottet, skreget sig saa hæse, at dette Skraal endelig en Gang hører op. Men jeg gentager: For os upartiske har der ikke været noget tiltalende ved at høre det Skraal, der har rejst sig, og man faar let det Indtryk, at det ikke er rejst af ideelle Grunde.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge syntes at være i daarligt Humør — (Afbrydelse), ja undskyld, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen); jeg vil nødig forveksle det ærede Medlem med en saa udmærket Partifælle som det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) —, og det forstaar jeg ganske godt, naar det ærede Medlem føler sig som et levende Lig. Det ærede Medlem lyste efter Kunstforstand. Jeg troede, han var en Mand, der sad inde med en Del Forstand paa den Slags Ting (Moltesen: Det gør jeg mig ikke til af). Det behøves heller ikke, for jeg gaar ud fra, at det er noget, vi alle tiltror ham. Det er for øvrigt min Opfattelse, at vi alle er fødte med Evner i den Retning. Jeg kan ikke tænke mig, at der skulde være født et eneste Menneske, som ikke har nogen Kunstforstand. (Afbrydelse: Mere eller mindre). Mere eller mindre selvfølgelig, Menneskene er nu en Gang ikke alle ens; der er dem, der faar udviklet denne Kunstforstand i en mere heldig Retning end andre. Man har jo set Folk læse saa længe, at de er blevet halvgale deraf, og saaledes kan det vel ogsaa gaa med disse upartiske, kunstnerisk uddannede Mennesker. Jeg har, som sagt, efter mit Kendskab til dem ikke synderlig Tillid til den Sagkundskab. Jeg kan ogsaa godt forstaa, at det ærede Medlem er imod dette Maleri; jeg kan saa udmærket godt forstaa det, idet jeg i en følgende Udtalelse af det ærede Medlem fandt Grunden dertil eller i alt Fald mener at have fundet Grunden. Det ærede Medlem fra Vinderup maatte jo nemlig forstaa,

som om han ikke var nogen synderlig varm Tilhænger af den nye Grundlov; han følte sig overbevist om, at den kun vilde være i kort Tid, og han udtalte sig paa en saadan Maade, at jeg maatte tro, at han ikke brød sig om at forevige den netop af denne Grund. Naar det ærede Medlem nærer en saadan Opfattelse, kan jeg godt forstaa hans Stilling; thi det kunde jo hælde, at det upartiske, kunstneriske Skøn, der skal dømme i denne Sag, blev en Samling Grundlovsmodstandere, som maaske vilde se deres højeste Ønske opfyldt, naar de saa et grusomt Billede, hvor vi Rigsdagsmænd sad med Vinger og Haler og tog os gyseligt ud. Jeg siger derfor: Et saadant kunstnerisk Skøn af Grundlovsmodstandere ønsker jeg ikke. Saa vil jeg hellere med den kunstneriske Forstand, hvormed jeg er født, og den kunstneriske Evne, som vi dog i nogen Maade har udviklet, være med til at bedømme dette Billede, og jeg gentager: Naar vi indskrænker os til at bedømme denne ene Væg i denne ene Sal paa Christiansborg og overlader de andre hele Resten, saa maa de Herrer dog kunne lade sig nøje. Det ærede Medlem følte sig overrumplet. Det beklager jeg; thi da Sagen forelaa i Fjor, er det dog ikke en Sag, der er kommet frem i sidste Øjeblik. Naar de 5,000 Kr. er anvendte, og Anvendelsen har fundet Sted paa en saadan Maade, at de, der har set baade Skitsen og de Portrætter, der er malede, føler, at der er gjort et fortræffeligt Stykke Arbejde, saa fortsætter de naturligvis ad samme Vej. Det er ganske afgjort.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) spurgte om forskellige Ting. Den højtaerede Minister har jo svaret paa det væsentligste. Det ærede Medlem lagde ogsaa særlig Vægt paa Kunstnerne: det var dem, der skulde „afstemme“ det. Jeg holder nu paa, at det er Rigsdagen, der bestemmer, hvor Billedet skal være, og hvem der skal male det; saa maa det ærede Medlem fra Frederiksberg for øvrigt gerne være med til at afstemme, hvorledes der skal se ud paa alle de øvrige Vægge paa Christiansborg. Men jeg vil ogsaa rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Frederiksberg. Jeg var i Formiddags ovre i Professor Oscar Matthiesens Atelier, og der ser jeg, at det ærede Medlem sidder malet og tager sig fortræffeligt ud. Med hvilken Hensigt er dette sket? Naar det ærede Medlem er en Modstander af, at Billedet males, hvorfor lader han sig saa male? Jeg synes ikke, der er megen Mening i, naar man melder sig som en absolut Modstander, saa selv at gaa over og lade sig male.